

PARAULA I VIDA

Sant Jordi ens defensi dels dracs

En aquest diumenge de l'octava pasqual, diumenge de la Divina Misericòrdia, s'escau la bella festa del Cavaller Sant Jordi, patró de Catalunya, juntament amb la Mare de Déu de Montserrat que celebrarem dijous que ve. Crist ha ressuscitat i ha vençut els poders del pecat, de la injustícia, de la tenebra i del mal. La creu ha passat a ser el signe de la victòria, i tots aquells que visquin i morin per amor, units al Crist, no quedaran infecunds sinó que donaran vida. «*Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'Evangeli, la salvarà!*» (Mc 8,35). Celebrar la resurrecció ens compromet a seguir fins al final el Senyor, donant la pròpia vida com Ell. Així ho han fet els sants, i especialment els màrtirs.

Avui recordem el gran màrtir Sant Jordi, anomenat a Orient «*megalomàrtir*» o el gran màrtir de Capadócia, martiritzat el 303 i sepultat a Lydda (Lod de Palestina). Moltes sinó totes les cases cristianes enmig de musulmans posen al portal de la casa una efigie de Sant Jordi, mostrant que ells són cristians. En sabem poc de

la seva vida, però sembla que de soldat al servei de l'emperador Diocleciana passà a rebre la corona del martiri, perquè preferí confessar la seva fe abans de trair-la. Sobre el seu sepulcre s'hi construí una gran basílica, avui destruïda. I els croats el tingueren pel seu protector.

A l'Edat Mitjana aparegueren moltes llegendes sobre el Cavaller valent que salva la dama encisadora de les urpes del drac. I així és símbol de l'amor generós i galant per la dona, que el porta a enfrontar-se als dracs d'aquest món, que fan patir els fills i filles de Déu. El seu exemple és una icona per als enamorats que avui es regalen una rosa i un llibre. També ens ensenya que el cristià ha de sofrir pels germans fins, si convé, donant la vida, enfrontant-se a l'enemic, el diable, el mentider, que amb les seves males arts té enganyada la humanitat. I ja sabem que la millor astúcia del diable ha estat de fer creure que no existeix...

Els màrtirs com Sant Jordi ens indiquen que la vida cristiana no pot ser de cotó-flaix i de comoditats. El màrtir segueix l'exemple de Crist, és un cristià que fa créixer l'Església i

la fa santa perquè viu l'Evangeli que l'Església predica fins a les últimes conseqüències, i viu l'amor fins a la seva màxima puresa, perquè ho dona tot i es dona del tot, per amor a la veritat.

Catalunya el té per gran advocat i patró, i la seva creu vermella sobre fons blanc va ser el primer emblema de la Generalitat, i encara és present a la bandera de la ciutat de Barcelona. També el tenen per patró Geòrgia, Portugal, Anglaterra, Hongria, Rússia... En aquest dia intercedim per la nació catalana i per l'Església a Catalunya, i ens podem inspirar en el bell poema sobre Sant Jordi del gran poeta i literat Josep M. de Sagarra (1894-1961): «*Sant Jordi duu una rosa mig desclosa / pintada de vermell i de neguit. / Catalunya és el nom d'aquesta rosa / i Sant Jordi la porta sobre el pit. / La rosa li ha donat gaudis i penes / i ell se l'estima fins qui sap a on; / i amb ella té més sang a dins les venes / per poder vèncer tots els dracs del món*». Felicitat diada de Sant Jordi, que ell pregui per Catalunya i per la nostra Església!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Visita a l'escola Els Planells d'Artesa de Segre

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra va visitar l'escola Els Planells d'Artesa de Segre el 27 de març. La visita es va centrar a l'escola de primària, on va tenir una classe de Religió amb els alumnes que han escollit aquesta assignatura de 6è de Primària, que li feren uns obsequis i que havien preparat unes preguntes per al diàleg amb ell. Posteriorment, a la segona hora de la tarda, ja amb la tutora de 6è i el Director de l'escola, va tenir un diàleg amb tots els alumnes.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tan pobres com som

«**C**ada matí, abans de sortir de la residència, em preparo un bon entrepà que em menjo a mig matí a la universitat, entre classe i classe. Fa uns mesos, però, que un dia a la setmana en preparo dos, l'habitual i un de petit que anomeno *de subsistència*. El normal, amb un cafè amb llet, el dono a una persona que dorm a una sala de caixers automàtics propera i el *de subsistència*, aquell dia, és per a mi. Després d'unes quantes setmanes, he establert una bona relació amb aquesta persona a qui porto l'entrepà. Hem quedat un parell de vegades per parlar. M'ha comentat les circumstàncies que l'han portat a viure al carrer». Així s'expressava un jove universitari de vint anys que viu en una residència d'estudiants.

El jove universitari ha rebut una formació cristiana des que era infant. La vivència religiosa des d'aquells parenostres de la mare; la pregària dels recessos de joves; la participació en l'eucaristia comunitària després d'aquella primera comunió preparada i viscuda amb fe i devoció; l'acompanyament que, des d'adolescent, li fa un sacerdot; el sagrament del perdó; el voluntariat a la llar d'avis... Sap que la fe s'ha de manifestar en obres, que el camí de les benaurances n'és referència.

La pobresa a què ens convida Jesús es concreta en el compartir, no per força sinó com un acte d'amor que vol alleujar les necessitats materials de l'altre. Convé, doncs, no posar el cor en les coses materials, en l'abundor de béns, perquè allunya de les persones, del compartir generós i volun-

tari. «Feliços els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el Regne del cel» (Mt 5,3).

El despreniment de les coses materials és condició que apropa a Déu. La pobresa de l'Esperit passa per una vida austera, ja que difícilment serem pobres perquè Déu ha posat al nostre abast moltes *riqueses*: estudis, cultura, casa, alimentació... ens han fet rics amb un seguit de qualitats personals... Tot ho hem de viure amb austeritat humil, des del servei que omple el cor. «Déu és pare dels orfes i defensor de les viudes, des del lloc sagrat on resideix» (Sl 68,6). Jesús s'alegra de l'alegria setmanal del pobre del caixer, celebra l'alegria de tots els pobres i esdevé model per a nosaltres, tan pobres com som!

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

San Jorge nos defiende de los dragones

En este domingo de la octava pascual, domingo de la Divina Misericordia, se celebra la hermosa fiesta del Caballero San Jorge, patrono de Cataluña, junto con la Virgen de Montserrat que celebraremos el próximo jueves. Cristo ha resucitado y ha vencido los poderes del pecado, de la injusticia, de la tiniebla y del mal. La cruz ha pasado a ser el signo de la victoria, y todos aquellos que vivan y mueran por amor, unidos a Cristo, no quedarán infecundados sino que darán vida. «*Quien quiera salvar su vida, la perderá; pero el que pierda su vida por mí y por el Evangelio, la salvará*» (Mc 8,35). Celebrar la resurrección nos compromete a seguir hasta el final al Señor, dando la propia vida como Él. Así lo han hecho los santos, y especialmente los mártires.

Hoy recordamos al gran mártir San Jorge, llamado en Oriente «*megalomártir*» o el gran mártir de Capadocia, martirizado el 303 y sepultado en Lydda (Lod de Palestina). Muchas sino todas las casas cristianas en medio de musulmanes lucen en el portal de la casa una efigie de San Jorge, mostrando que ellos son cristianos. Sabemos poco de su vida, pero parece que de soldado al servicio del emperador Diocleciano pasó a recibir la corona del martirio, porque prefirió confesar su fe antes que traicionarla. Sobre su sepulcro se construyó una gran basílica, hoy destruida. Y los cruzados lo tuvieron por su protector.

En la Edad Media aparecieron muchas leyendas sobre el Caballero valiente que salva la dama encantadora de las garras del dragón. Y así es símbolo del amor generoso y galante por la mujer, que le lleva a enfrentarse a los dragones de este mundo, que hacen sufrir a los hijos e hijas de Dios. Su ejemplo es un icono para los enamorados que hoy se regalan una rosa y un libro. También nos enseña que el cristiano tiene que sufrir por los hermanos, hasta si conviene dando la vida, enfrentándose al enemigo, el diablo, el mentiroso, que con sus malas artes tiene engañada a la humanidad. Y ya sabemos que la mejor astucia del diablo ha sido hacer creer que no existe...

Los mártires como San Jorge nos indican que la vida cristiana no puede ser floja, de algodón y comodidades. El mártir sigue el ejemplo de Cristo, es un cristiano que hace crecer la Iglesia y la hace santa porque vive el Evangelio que la Iglesia predica hasta las últimas consecuencias, y vive el amor hasta su máxima pureza, porque lo da todo y se da del todo, por amor a la verdad.

Cataluña lo tiene por gran abogado y patrón, y su cruz roja sobre fondo blanco fue el primer emblema de la Generalitat, y aún está presente en la bandera de la ciudad de Barcelona. También lo tienen por patrón Georgia, Portugal, Inglaterra, Hungría, Rusia... En este día intercedamos por la nación catalana y por la Iglesia en Cataluña, y nos podemos inspirar en el bello poema sobre San Jorge del gran poeta y literato Josep M. de Sagarra (1894-1961): «*San Jorge lleva una rosa medio abierta / pintada de rojo y de ansia. / Cataluña es el nombre de esta rosa / y San Jorge la lleva sobre el pecho. / La rosa le ha dado gozos y penas / y él la quiere hasta quien sabe dónde; / y con ella tiene más sangre dentro de las venas / para poder vencer todos los dragones del mundo*». ¡Feliz día de San Jorge, que él interceda por Cataluña y por nuestra Iglesia!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Recés per a laics i religiosos preparant la Pasqua

El cap de setmana del 31 de març al 2 d'abril, l'Arquebisbe Joan-Enric va predicar a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer un recés per a laics i religiosos de Quaresma, ja preparant la Pasqua. Acompanyà l'Arquebisbe com a responsable, el Vicari de Pastoral, Mn. Antoni Elvira, Director de l'Escola diocesana de Formació Permanent del Bisbat d'Urgell. Una trentena de participants van conuiu en un clima de silenci, pregària i contemplació de la Paraula durant tres dies, aprofundint en l'a-

mor de Déu, per l'Evangelí meditat àmpliament. Va donar com a fil conductor la renovació baptismal de la pròpia vocació, i meditar els Evangelis catecumenals del Cicle A. A partir del comentari aprofundit dels textos evangèlics de la samaritana (Jo 4,5-42); el cec de naixement (Jo 9,1-41); la resurrecció de Llätzer (Jo 11,1-45); el rentament de peus (Jo 13) i els textos de la Passió del Senyor (Jo 18-19) i de la Resurrecció (Jo 20), seguint el camí litúrgic de la Quaresma i el Tridu Pasqual, l'Arquebisbe ajudà els partici-

pants en el recés perquè poguessin refermar la seva resposta a la crida personal de Déu a les seves vides i descobrir la riquesa que s'amaga en els textos evangèlics.

També hi va haver moments per a l'aprofundiment en la Lectio Divina, i altres dimensions de la Litúrgia de les Hores i de l'Eucaristia, i s'oferí el sagrament de la reconciliació. Van ser molt valorades les vivències que van aportar lliurement els participants sobre allò que la Paraula de Déu els havia suscitat.

► **S'arranjen el campanar i les façanes de Santa Cecília d'El Tarròs.** L'església de Santa Cecília d'El Tarròs ha viscut una renovació amb l'arranjament del campanar i les façanes exteriors. Les obres es van inaugurar el diumenge 2 d'abril, amb una Eucaristia presidida pel Vicari General, Mn. Josep M. Mauri, i el Rector de la

Parròquia, Mn. Carles Albert Ospina, a la que van assistir-hi nombroses autoritats: l'Alcalde de Tornabous, la Vicepresidenta de la Diputació de Lleida, i el President del Consell Comarcal de l'Urgell, entre d'altres.

El representant del Consell pastoral de la parròquia, Ramon Grañó, va agrair la col·laboració de

les institucions per executar les obres: l'arranjament dels murs de pedra, el sanejament de les façanes exteriors de l'església i la realització d'un repàs a la teulada. Han aportat col·laboració econòmica la Diputació de Lleida, l'Ajuntament de Tornabous, el Bisbat d'Urgell i els feligresos de la parròquia.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Recordem tants germans i germanes que pateixen persecució per la seva fe.

Estem units a ells» (24 de març de 2017).

@Pontifex: «La Paraula de Déu és una força viva, capaç de fer néixer la conversió en el cor dels homes» (25 de març de 2017).

@Pontifex: «Custodiar el sacre tresor de la vida humana de la concepció fins al final és el millor camí per prevenir tot tipus de violència» (27 de març de 2017).

@Pontifex: «Si aprenem a llegir cada cosa amb la llum de l'Esperit Sant, ens n'adonarem que tot és gràcia!» (28 de març de 2017).

400 anys de l'Escola Pia de Catalunya

L'Escola Pia celebra l'acte central de la creació de l'orde a La Seu d'Urgell i Mons. Vives presideix l'Eucaristia

Enguany, l'Escola Pia de Catalunya celebra els 400 anys de la creació de l'orde religiós, i va celebrar a La Seu d'Urgell l'acte central de l'aniversari, lloc on va viure dos anys —de 1587 a 1589— Sant Josep Calassanç, fundador de l'orde. Mons. Joan-Enric Vives va presidir una solemne Eucaristia a la Catedral de Santa Maria, concelebrada pel Provincial dels Escolapis, el P. Eduard Pini, i d'altres religiosos i sacerdots; i es va celebrar un acte acadèmic en el que van participar el P. Joan Florensa, el professor d'història Miquel Puig i l'historiador local Lluís Obiols.

Unes 300 persones van participar, el dissabte 25 de març, en l'acte central de celebració dels 400 anys del naixement com a orde religiós de l'Escola Pia i els 250 de la canonització del seu fundador, Sant Josep Calassanç.

L'acte acadèmic es va dur a terme al Col·legi de La Salle de La Seu d'Urgell. El Provincial, P. Eduard Pini, i l'Alcalde de la ciutat, Il·lm. Sr. Albert Batalla, van donar la benvinguda als assistents. Després l'historiador, Sr. Miquel Puig, va fer un recorregut cronològic per la vida de Sant Josep Calassanç; el també historiador i arxiver de la Província calassànica, el P. Josep Florensa, va explicar com va ser la vida de Josep Calassanç a la ciutat de La Seu d'Urgell i, finalment, l'historiador local, Sr. Lluís Obiols, va explicar els trets de la ciutat en l'època en què va viure el sant. En acabar les conferències es va fer un passeig per la ciutat, acompanyats per l'Alcalde fins a la Catedral, on es va celebrar la Missa, amb un dinar posterior de germanor a La Salle.

L'Arquebisbe d'Urgell va assenyalar en la seva homilia que «fa 400 anys Déu va tocar el cor d'un amic seu per fer una obra de pietat i lle-

tres». Per a Mons. Vives, Calassanç és un dels sants a qui s'encomana explicant que hi ha una figura d'ell al pati del Palau Episcopal. «No us canseu d'anunciar l'Escola Pia», va demanar, «en un moment educatiu en debat, encomanem-li a ell l'Escola Pia».

Una mica d'història

Josep Calassanç va arribar a La Seu d'Urgell el 12 de febrer de 1587 i començà a exercir com a Secretari del Capítol de Canonges i de mestre de cerimònies de la Catedral. Hi va viure fins al 30 de juny de 1589. El P. Joan Florensa, arxiver de l'Escola Pia de Catalunya des del 1983, va relatar en la seva ponència que aquell capellà es llegí, en arribar, les actes dels deu anys anteriors, coneixent molt bé els temes que els canonges tractaven, i va exercir el càrrec de Secretari del Bisbe d'Urgell, Mons. Andreu Capella, i més tard el d'Oficial eclesiàstic de Tremp, un càrrec semblant al de Bisbe auxiliar actualment.

La ciutat que va trobar Sant Josep Calassanç era medieval, emmurallada, amb una economia agrària de conreus de cereals i vinya, on es van

instal·lar fora vila convents al mateix segle XVI com el dels Agustins i el dels Jesuïtes, perquè hi havia una presència eclesiàstica extraordinària, ja que era la capital del bisbat més gran de Catalunya, encara avui, i que comptava també amb bona part de l'actual bisbat de Solsona. També era ciutat fronterera, que vivia els conflictes de la reforma protestant, les guerres de religió a l'Estat francès, el bandolerisme, guerres de bàndols. Davant de la inseguretats creixent a la ciutat, els canonges van col·laborar en la protecció, establint torns de vigilància a la catedral, on dos canonges es quedaven a dormir cada nit a la sagristia i durant el dia feien ronda. Per a Calassanç, «tot això va dificultar l'aplicació de la reforma litúrgica del Concili de Trento», va explicar Florensa. Amb tot, s'adopten els nous

textos i la catedral de La Seu esdevé un referent del cant litúrgic.

Josep Calassanç marxà el 1592 cap a Roma, segons explicà el professor Miquel Puig, amb la idea de que tornaria a Catalunya: «però a Roma veu infants sense futur, i això li canvia els plans i la vida». Cinc anys més tard, en un parròquia del Trastevere de Roma, Santa Dorotea, Sant Josep Calassanç obrí l'escola parroquial gratuïta per a tothom. Havia nascut un nou model escolar que començà a estendre's. El 1617 va donar forma a una congregació religiosa centrada en l'educació popular: l'Escola Pia. Va promoure l'Escola Pia a Catalunya. El 1638 va intentar obrir la primera escola a Guissona, però no va ser fins al 1683, trenta anys més tard de la seva mort, que els escolapis s'establien a Mojà.

AGENDA

- ▶ **23 d'abril.** Solemnitat de Sant Jordi, patró de Catalunya. / Festa-alep de Sant Jordi a Camarassa. Tot el dia. / Trobada formativa de Càritas Espanya, des del 21 d'abril, a Madrid.
- ▶ **26 d'abril.** Vetlla de Santa Maria a Montserrat.
- ▶ **27 d'abril.** Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat.
- ▶ **28 d'abril.** Confirmació d'adults a Andorra la Vella.
- ▶ **29 d'abril.** Trobada formativa de Litúrgia a La Seu d'Urgell. / Confirmacions a Bellvís, a les 19 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadócia, patró de Catalunya (1456); conversió de sant Agustí; sant Fidel de Sigmaringen, prevere caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermenegol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); sant Gregori d'Elvira, bisbe.

25. ■ Dimarts [1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Ania, bisbe.

26. □ Dimecres [1C 2,1-10 / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Mare de Déu del Bon Consell; sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; sant Clet o Anacleto, papa i mr.

27. □ Dijous [Fets 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe.

28. □ Divendres [Fets 5,34-42 / Sl 26 / Jo 6,1-15]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Lluís Maria Grignon

de Montfort, prev.; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.

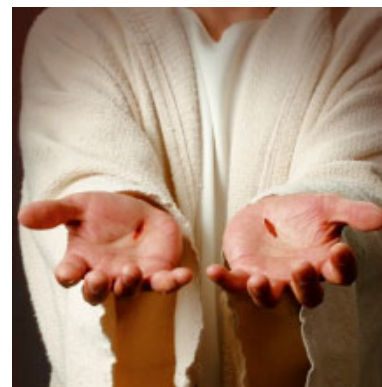
29. □ Dissabte [1Jo 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Siena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i patrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Fets 2,14.22-28 / Sl 15 / 1Pe 1,17-21 / Lc 24,13-35]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prevere, fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova.

Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia

COMENTARI

«Feliços els qui creuran sense haver vist»

deal: *Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú el béns i a reunir-se per partir el Pa i per a la pregària.*

Sobretot *eren constants*: la intermitència ocasional nega valor a la suposada virtut.

I ho feien com a *germans*.

Amb 4 punts bàsics de referència:

- L'ensenyament dels apòstols;
- Posar en comú els béns
- Reunir-se per la Fracció del Pa
- Reunir-se per a la pregària.

Estil de vida fruit de l'Esperit (Ac 2,1s) i objectiu de la Història de Salvació.

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist: pregària de lloanca i acció de gràcies molt pròpia de Pasqua!

Perquè *ens ha fet néixer de nou i ens ha donat una esperança viva gràcies a la resurrecció de Crist d'entre els morts*.

Conseqüència: *Això us ha de donar una gran alegria ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació.*

Els evangelis presenten les trobades amb el Ressuscitat en *diumenge*: quan la seva redacció final els cristians ja celebren l'Eucaristia en *diumenge* (1Co 16,2): el Dia del ressuscitat és el dia del cristià.

Mostrant les credencials (*mans i costat*, senyals de l'*amor fins a l'extrem*), el Senyor confia als deixebles la missió: *Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres*. La missió rebuda és la mateixa de Jesús. *Rebeu l'Esperit Sant* que ho farà possible amb la seva força.

La incredulitat inicial de *Tomàs el Bessó* com la de *Maria Magdalena* (Jn 20,11s), els *deixebles amb les portes tancades* (Jn 20,19s), encara garanteix millor el seu testimoni a favor del Ressuscitat.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,42-47)

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles. Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú. Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 1,3-9)

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dóna és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres; creients com sou, el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps. Això us ha de donar una gran alegria, ni que ara, si convingués, us haguessin d'entristir per poc temps diverses proves. Si l'or, que al capdavant perdrà tot valor, ara és provat al foc, la vostra fe, més preciosa que l'or, també ha de ser provada perquè resulti mereixedora d'elogi, d'honor i de glòria el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres, sense haver-lo vist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-mela dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,42-47)

Los hermanos perseveraban en la enseñanza de los apóstoles, en la comunión, en la fracción del pan y en las oraciones. Todo el mundo estaba impresionado, y los apóstoles hacían muchos prodigios y signos. Los creyentes vivían todos unidos y tenían todo en común; vendían posesiones y bienes y los repartían entre todos, según la necesidad de cada uno. Con perseverancia acudían a diario al templo con un mismo espíritu, partían el pan en las casas y tomaban el alimento con alegría y sencillez de corazón; alababan a Dios y eran bien vistos de todo el pueblo; y día tras día el Señor iba agregando a los que se iban salvando.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 1,3-9)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor, Jesucristo, que, por su gran misericordia, mediante la resurrección de Jesucristo de entre los muertos, nos ha regenerado para una esperanza viva; para una herencia incorruptible, intachable e inmarcesible, reservada en el cielo a vosotros, que, mediante la fe, estáis protegidos con la fuerza de Dios; para una salvación dispuesta a revelarse en el momento final.

Por ello os alegráis, aunque ahora sea preciso padecer un poco en pruebas diversas; así la autenticidad de vuestra fe, más preciosa que el oro, que, aunque es perecedero, se aquilata a fuego, merecerá premio, gloria honor en la revelación de Jesucristo; sin haberlo visto lo amáis, y sin contemplarlo todavía, creéis en él y así os alegráis con un gozo inefable y radiante, alcanzando así la meta de vuestra fe: la salvación de vuestras almas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo. A quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomás uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Por qué me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto».

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.